MUSIC - UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 12256178 0

Sorokin, Konstantin Stepanovich
Ukrainskie narodnye pesni

M
1620
S67
OP.77
1981
c.1
MUSI

Digitized by the Internet Archive
in 2026 with funding from
University of Toronto

https://archive.org/details/31761122561780

К. СОРОКИН

УКРАИНСКИЕ НАРОДНЫЕ ПЕСНИ

ДЛЯ ГОЛОСА
И ФОРТЕПИАНО

LIBRARY
MAR 17 1982
UNIVERSITY OF TORONTO

M
1620
S67
op. 77
1981

В. И. Посудневскому

1. Стоіть явір над водою

Слова народні

К. СОРОКИН
Соч. 77

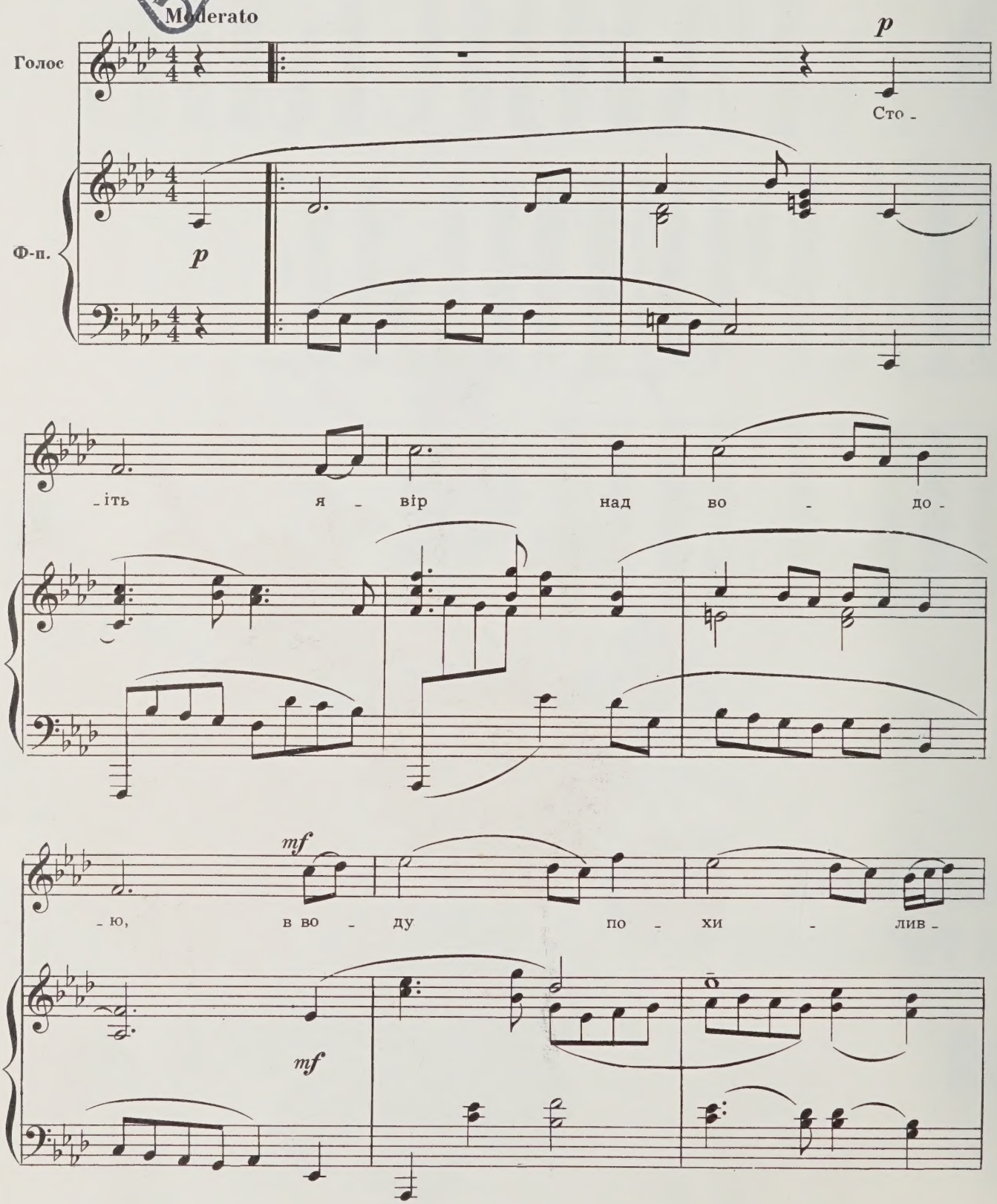

-ся, на ко - за - ка при -

-го - донь - ка — ко - зак за -

p

-жу - рив - ся. // є.

1. 2.

p

pp

1. Стоїть явір над водою,
В воду похилився,
На козака пригодонька,—
Козак зажурився.

2. Не хилися, явороньку,
Ще ж ти зелененький,
Не журися, козаченьку,
Ще ж ти молоденький!

3. Не рад явір хилитися,—
Вода корні мие!
Не рад козак журитися,
Так серденько ние!

2. Пісня про комарика

Слова народні

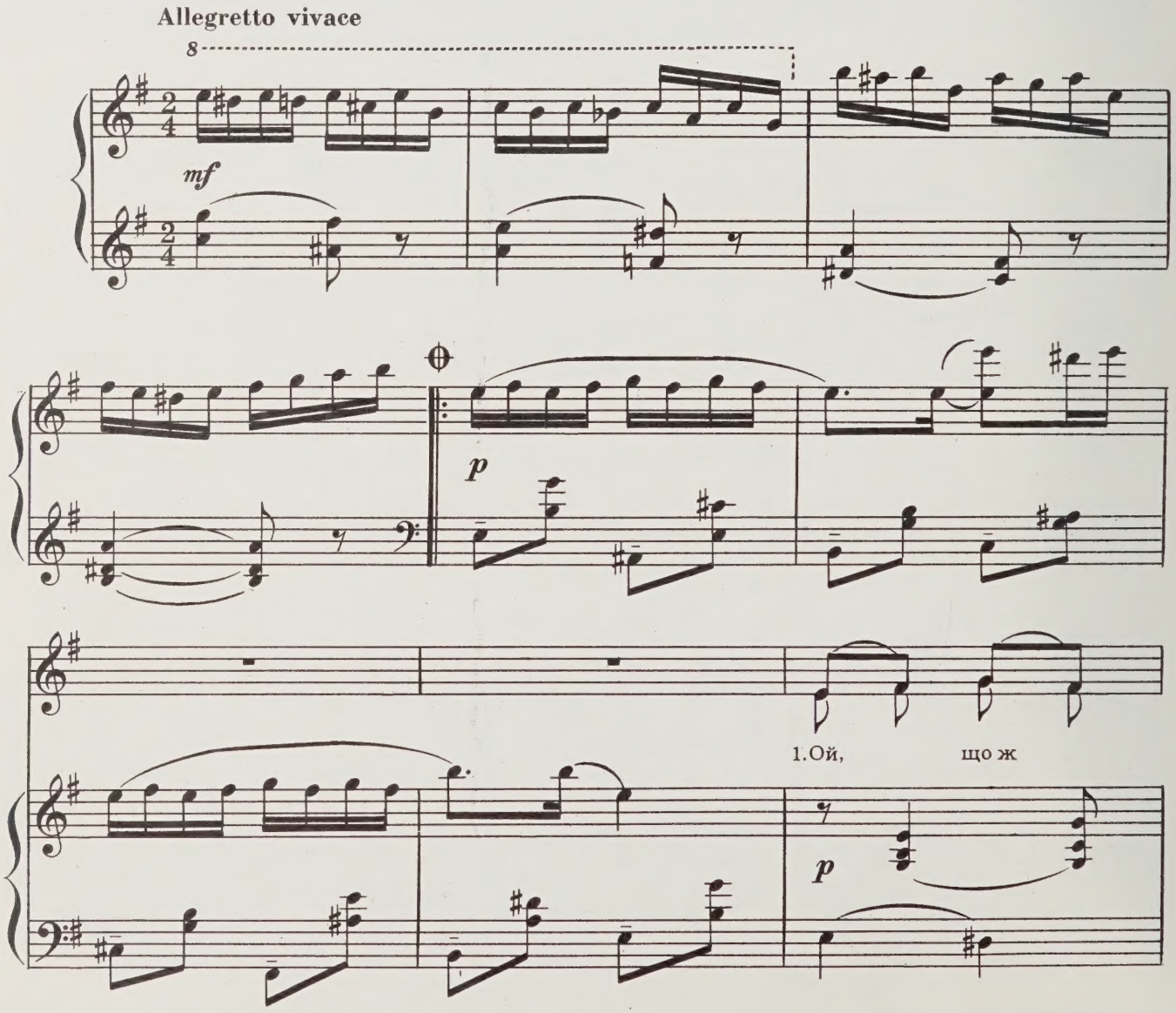

то за шум у - чи - нив - ся, що ко - ма - рик

та й на му - сі о - же - нив - ся?

1.2.3.

8

4.

- ся?

f

1. Ой, що ж то за шум учинився,
Що комарик та й на мусі оженився? (2)

2. Він узяв собі жінку невеличку,
Що не вміє шити - прясти чоловічку? (2)

3. Що не вміє шити - прясти ще варити,
Що не вміє з чоловіком добре жити. (2)

4. Ой,що ж то за шум учинився,
Що комарик та й на мусі оженився? (2)

с 5644 к

3. Повій, вітре, на Вкраїну

Вірші С. РУДАНЬСКОГО

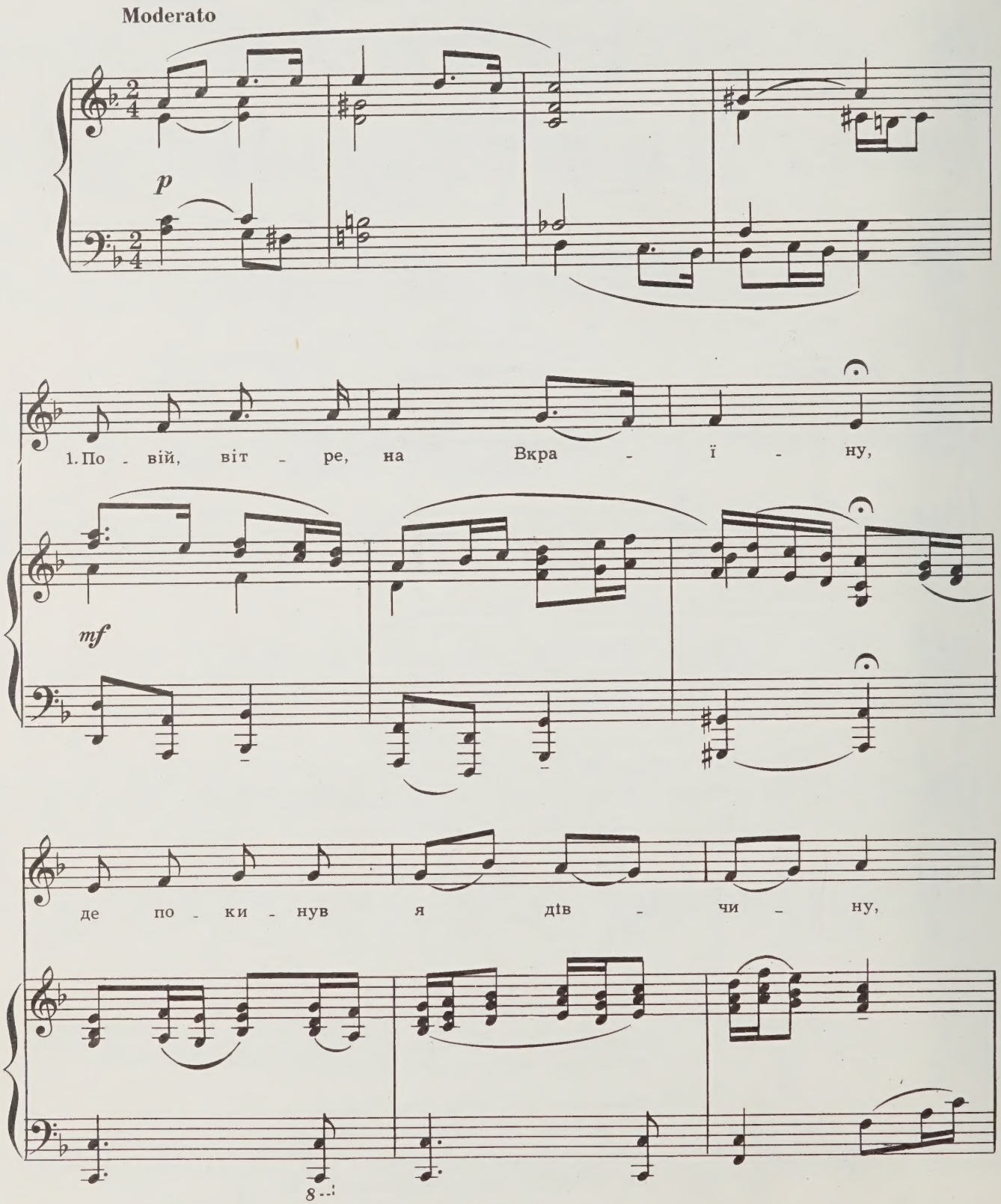

де по - ки - нув ка - рі о - чі,

mf

8

2. 3.

по - вій. віт - ре, о - пів - но - чі!

4.

з Ук - ра - ї - ни!

p

pp

8

1. Повій, вітре, на Вкраїну,
де покинув я дівчину,
де покинув карі очі,
повій, вітре, опівночі!

2. Між горами там долина,
в тій долині єсть хатина,
в тій хатині дівчинонька,
дівчинонька—голубонька.

3. Повій, вітре, тишком-нишком
над румяним, білим личком,
над тим личком нахилися,
чи спить мила—подивися.

4. А як мене позабула
І другого пригорнула,
то розвійся край долини,
не вертайся з України!

4. Чом, чом не прийшов

Слова народні

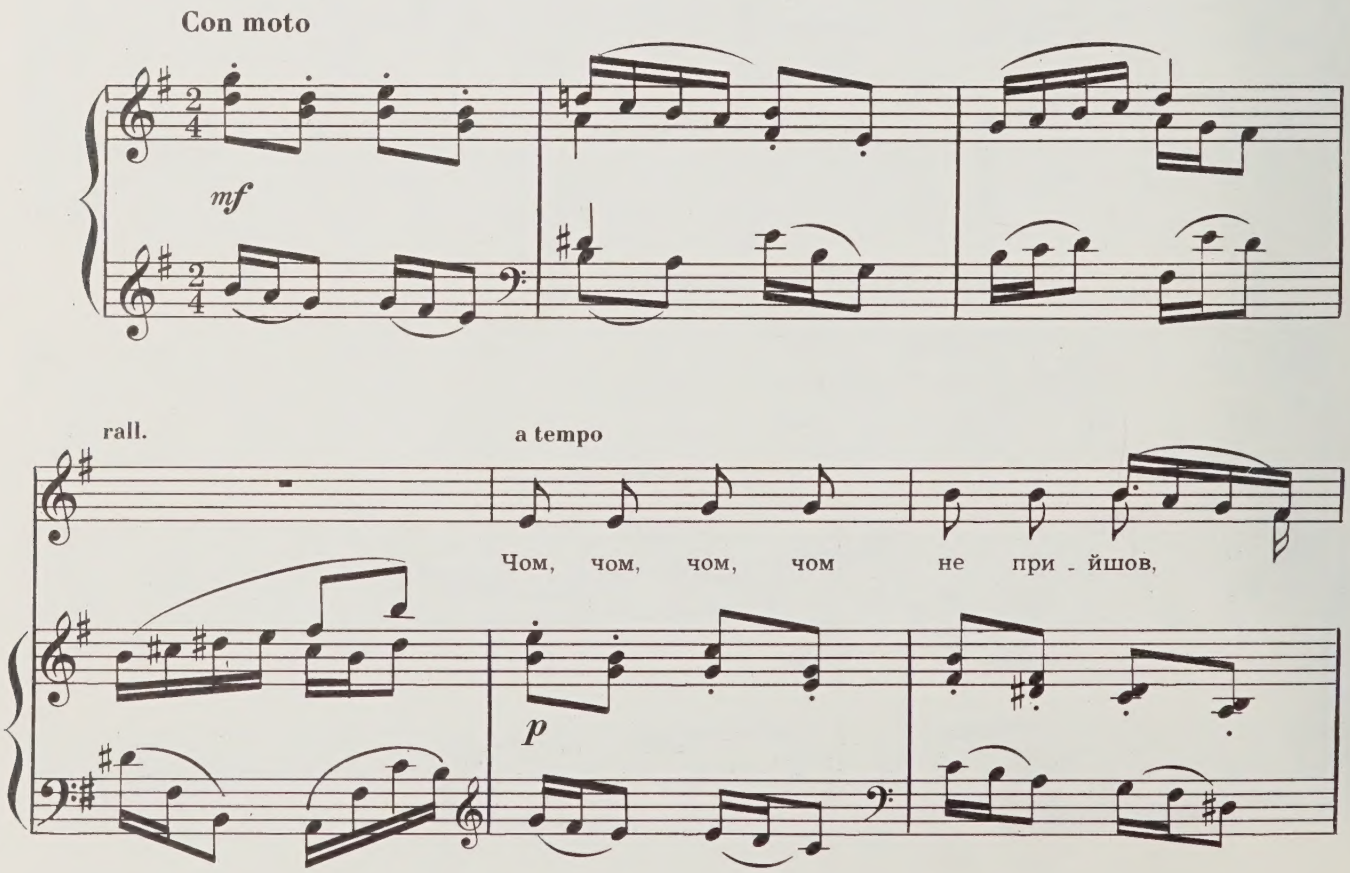

як ще мі - сяць і - зі - йшов? То - ді те - бе

при - нес - ло, як со - неч - ко і - зій - шло,

то - ді те - бе при - нес - ло, як со - неч - ко

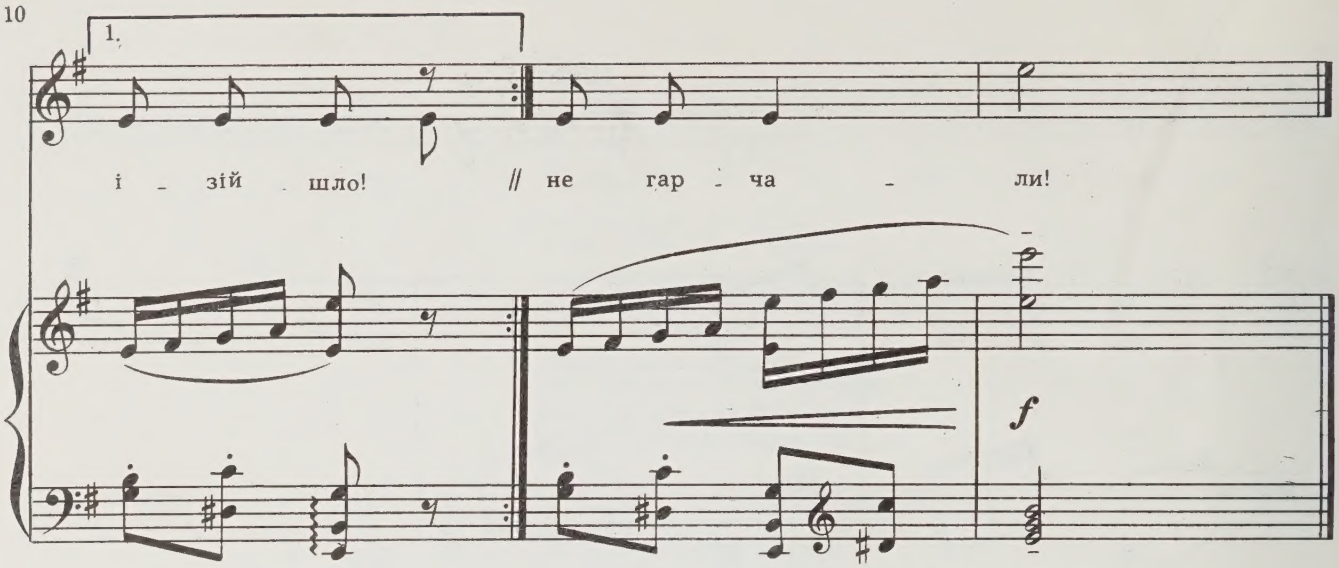

1. Чом, чом не прийшов,
Як ще місяц ізійшов?
Тоді тебе принесло,
Як сонечко ізійшло! } 2

2. Прийди, прийди прехороший,
Скинь чоботи, прийди босий,
Щоб підківки не бряжчали,
Щоб собаки не гарчали! } 2

5. Нагайка

Слова народні

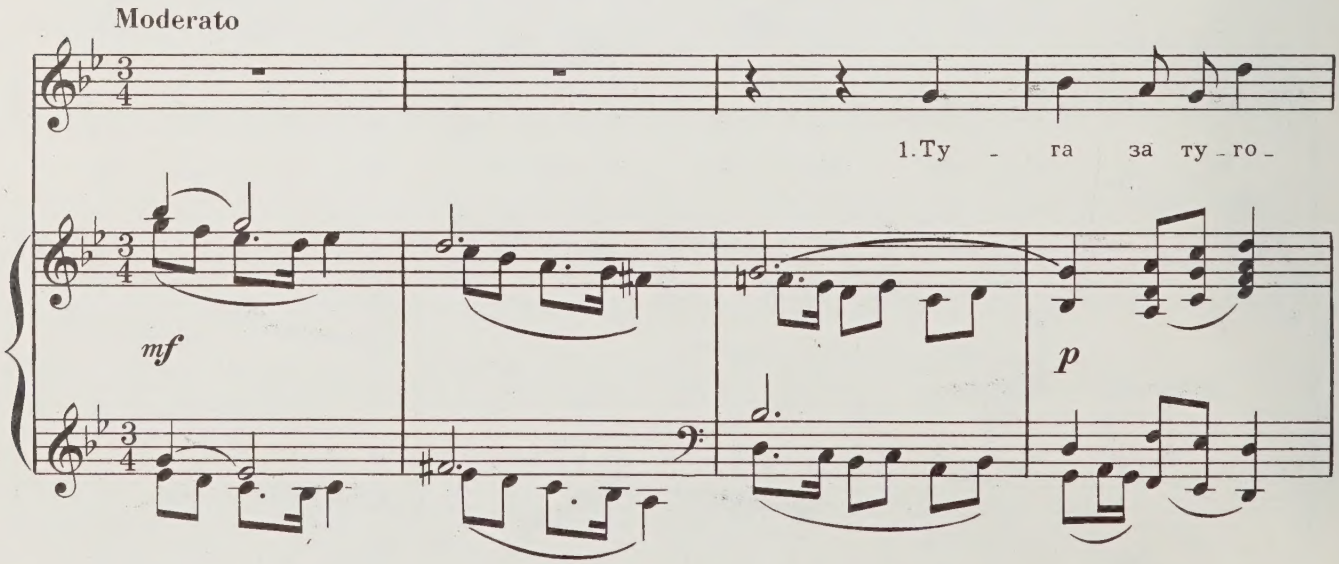

-ю, жур - ба за жур-бо - ю, да - ла ме-не

ма - ти за - між мо-ло - до - ю.

Да - ла ме-не ма - ти за - між мо-ло - до - ю.

с 5644 к

1. Туга за тугою,
Журба за журбою,
Дала мене мати } 2
Заміж молодою.

2. Дала мене мати
За кого я хтіла.
Свистить нагайочка
Коло мого тіла.

3. Нагайка-дротянка
Чорним шовком шита,
На тую дівчину,
Що й зроду не бита.

4. Нагайка-дротянка
З кілка не звисає,
Шовкова хустинка
З сліз не висихає.

6. Ти сказала: «Прийди, прийди»

Слова народні

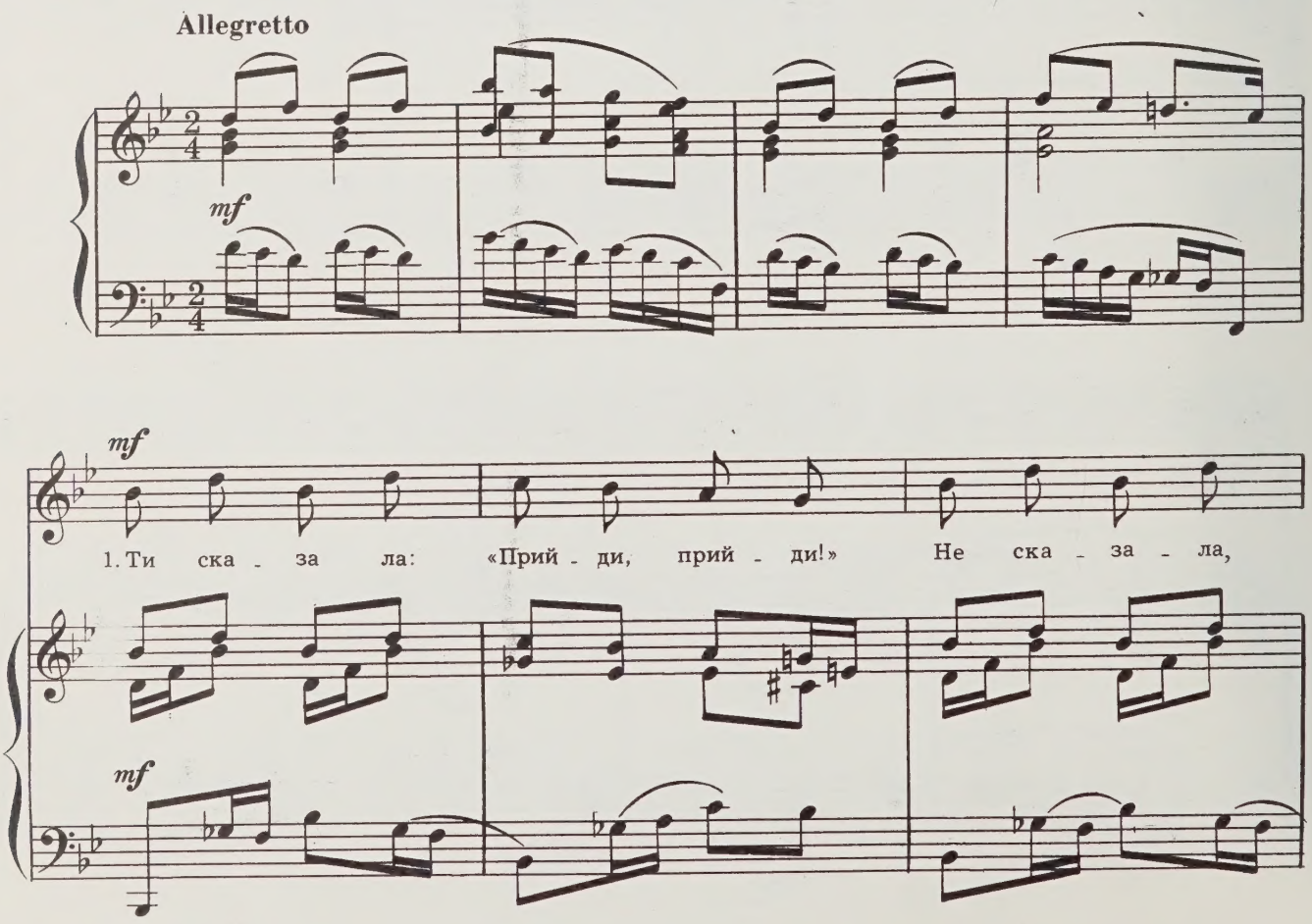

ку - ди, ку - ди. Ти ж ме - не під - ма - ну - ла,

ти ж ме - не під - ве - ла, ти ж ме - не

2.3.

мо - ло - до - го із ро - зу - му із - ве - ла!»

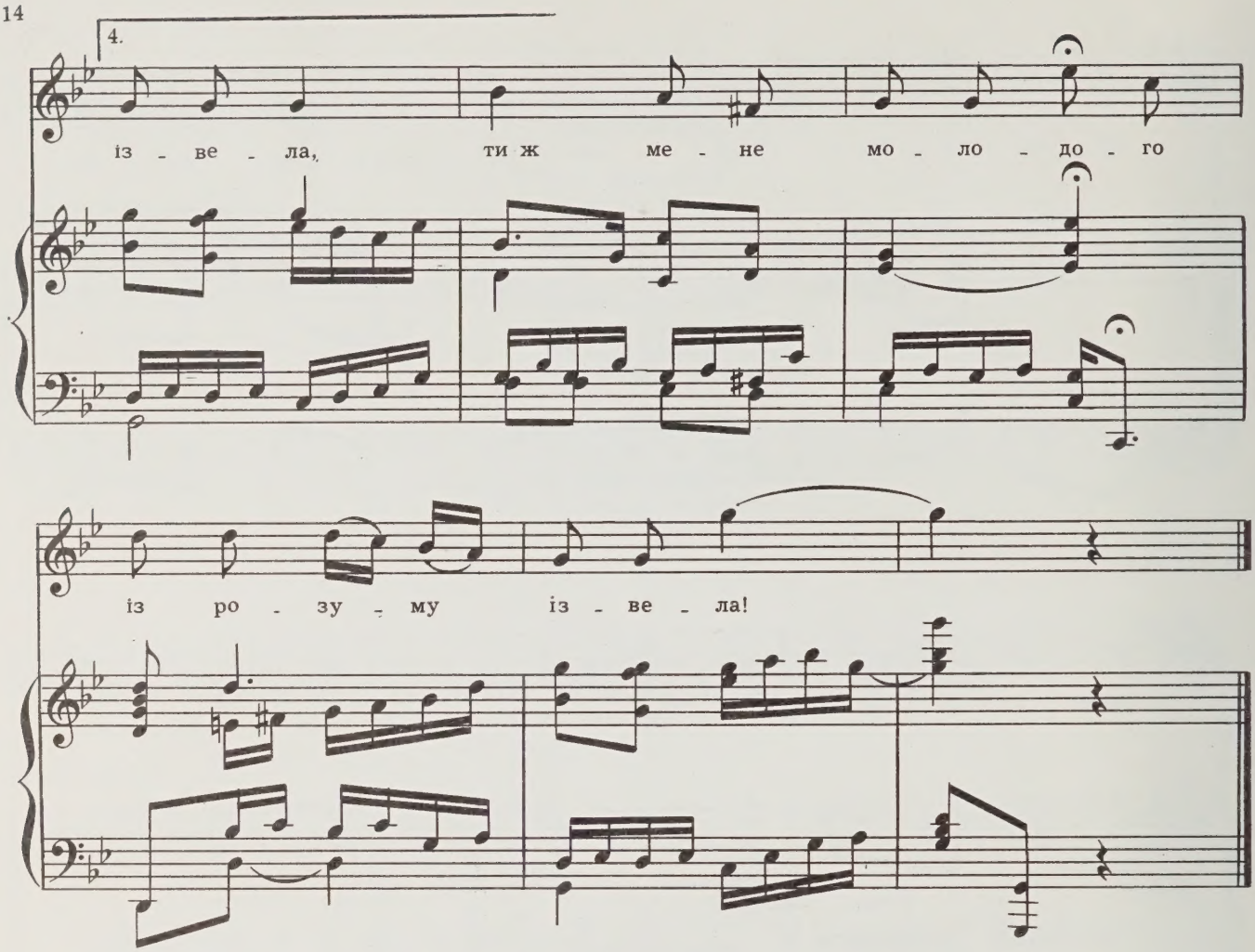

1. Ти сказала: «Прийди, прийди!»
Не сказала, куди, куди...
Ти ж мене підманула, ти ж мене підвела,
Ти ж мене молодого із розуму ізвела!

2. Ти сказала: «Під комору!»
Не сказала, під котору...
Ти ж мене підманула, ти ж мене підвела,
Ти ж мене молодого із розуму ізвела!

3. Ти сказала: «У вівторок
Поцілую разів сорок!»
Ти ж мене підманула, ти ж мене підвела,
Ти ж мене молодого із розуму ізвела!

4. Ти сказала: «Прийди, прийди!»
Не сказала, куди, куди...
Ти ж мене підманула, ти ж мене підвела, } 2
Ти ж мене молодого із розуму ізвела!

7. Віє вітер, віє буйний...

Слова народні

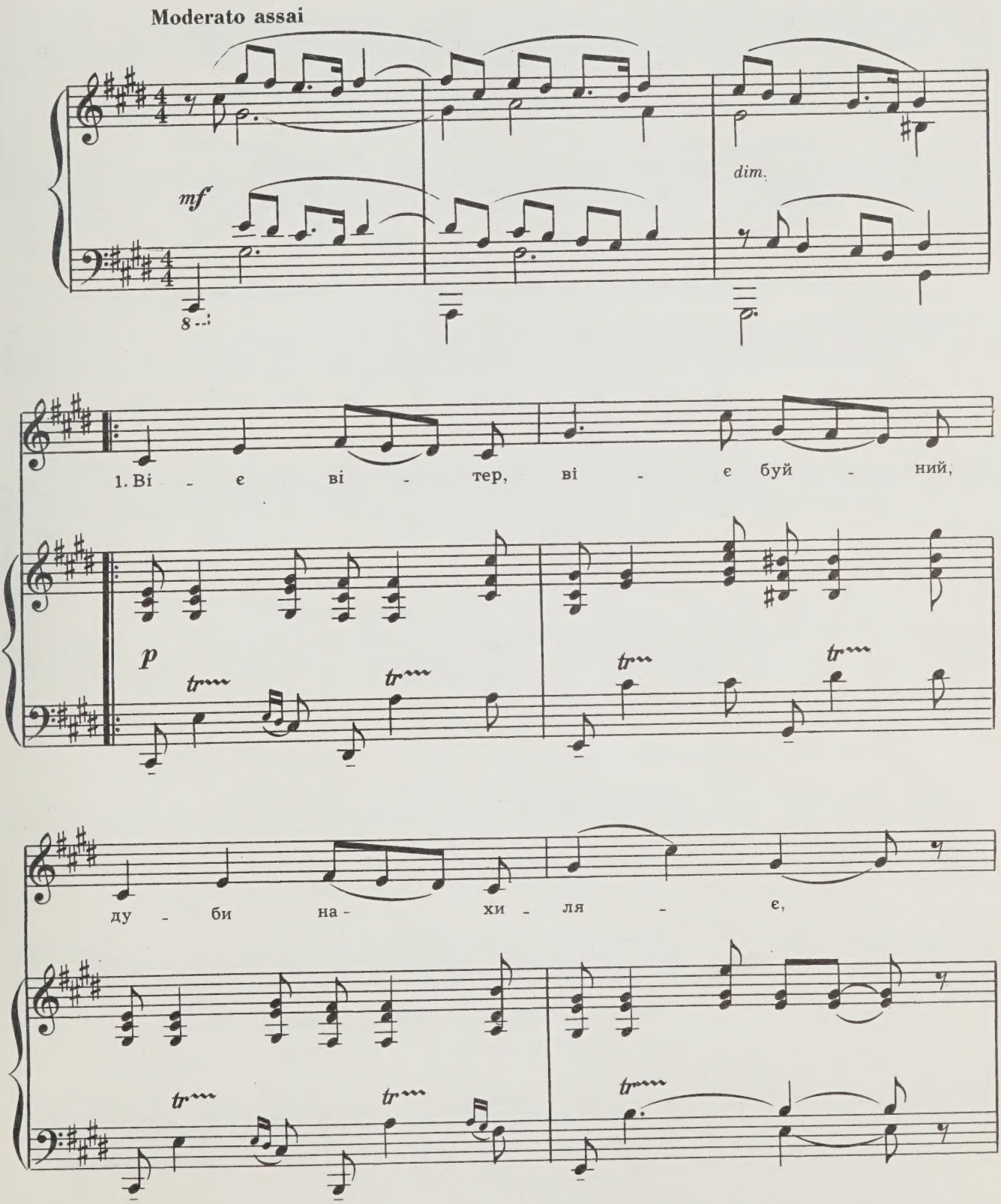

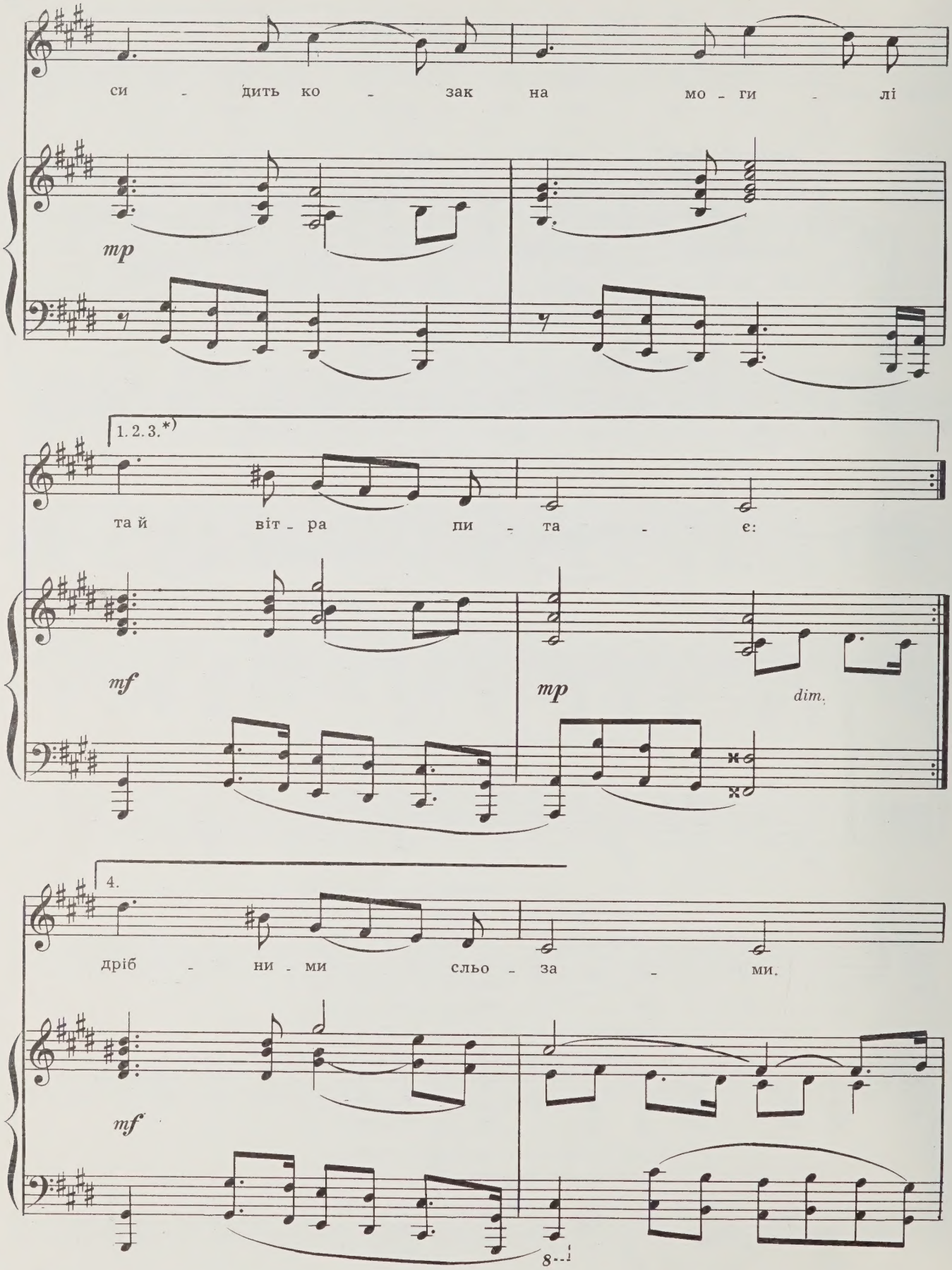

*) После третьего куплета необходимо исполнить вступление.

По - чув ко - зак та й за - пла - кав

mp

дріб - ни - ми сльо - за - ми.

pp

1. Віє вітер, віє буйний, дуби нахиляє,
Сидить козак на могилі та й вітра питає:

2. «Скажи, вітре, скажи, буйний, де козацька доля?
Де фортуна, де надія, де козацька воля?»

3. Йому вітер одмовляє: «Знаю», каже, «знаю,—
Твоя доля козацькая в зеленому гаю,—

4. Лежить вона затоптана сірими волами».
Почув козак та й заплакав дрібними } 2
сльозами.

8. Дівка в сінях стояла

Слова народні

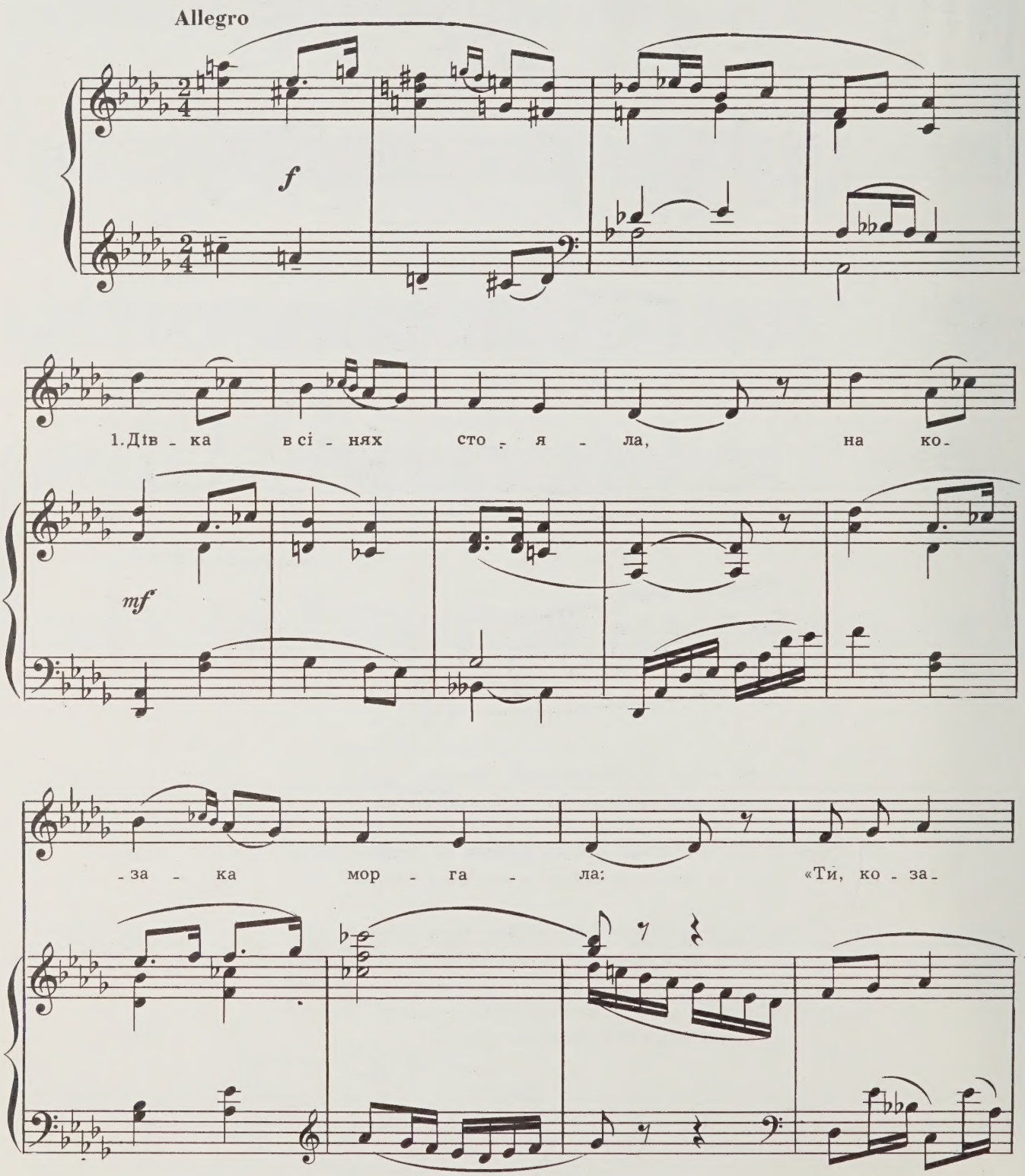

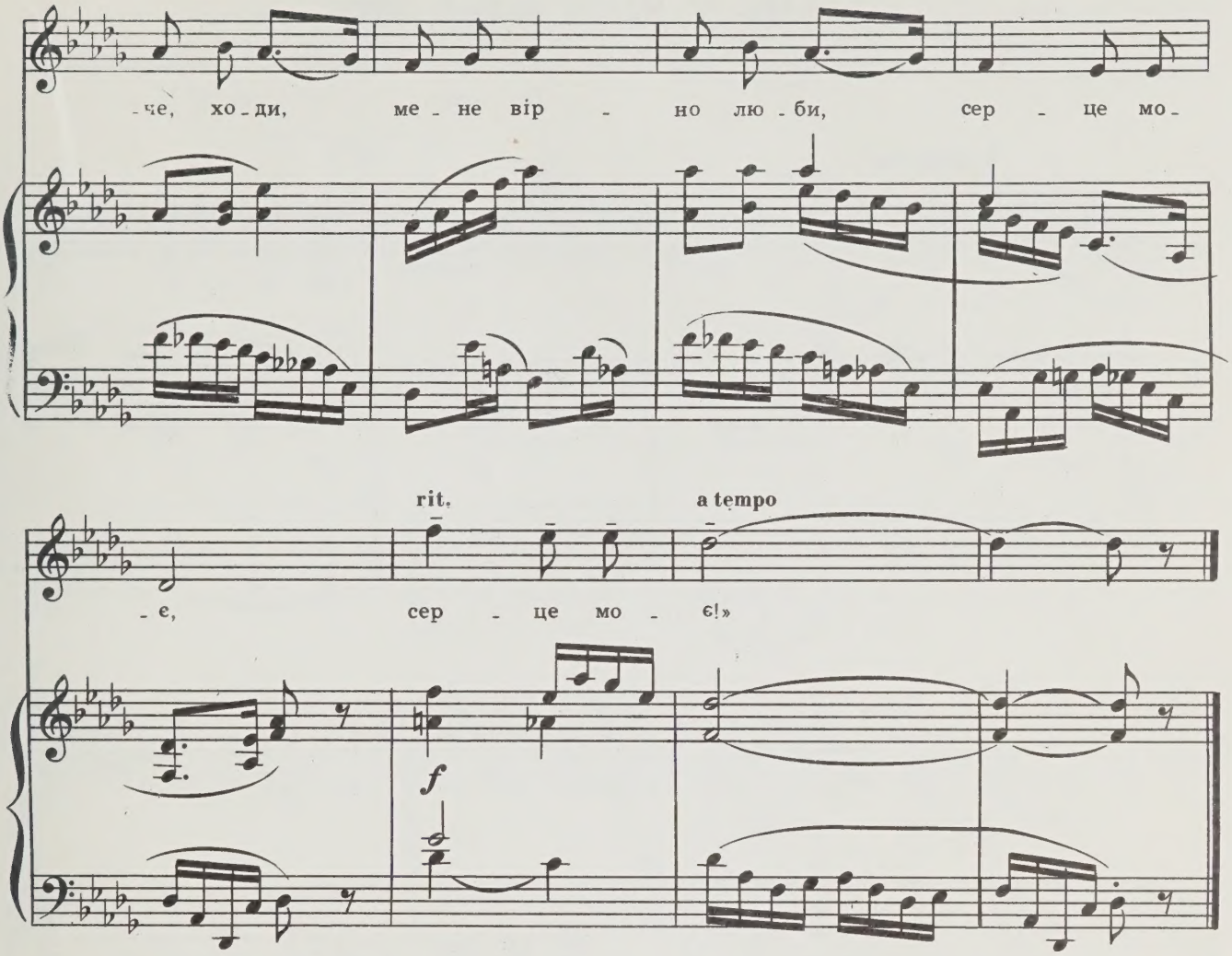

1. Дівка в сінях стояла, на козака моргала:
«Ти, козаче, ходи, мене вірно люби,
серце моє, серце моє!»

2. «Як до тебе ходити, тебе вірно любити?
В тебе батько лихий, *(2)*
серце моє». *(2)*

3. «Батька дома немає,—у шиночку гуляє,
а ти, серце, ходи, мене вірно люби,
серце моє». *(2)*

4. «Як до тебе ходити, тебе вірно любити?
В тебе мати лиха,
серце моє!» *(2)*

5. «Матері дома немає,—на хрестинах гуляє,
а ти, серце, ходи, мене вірно люби,
серце моє!» *(2)*

9. Ой, у полі вітер віє

Слова народні

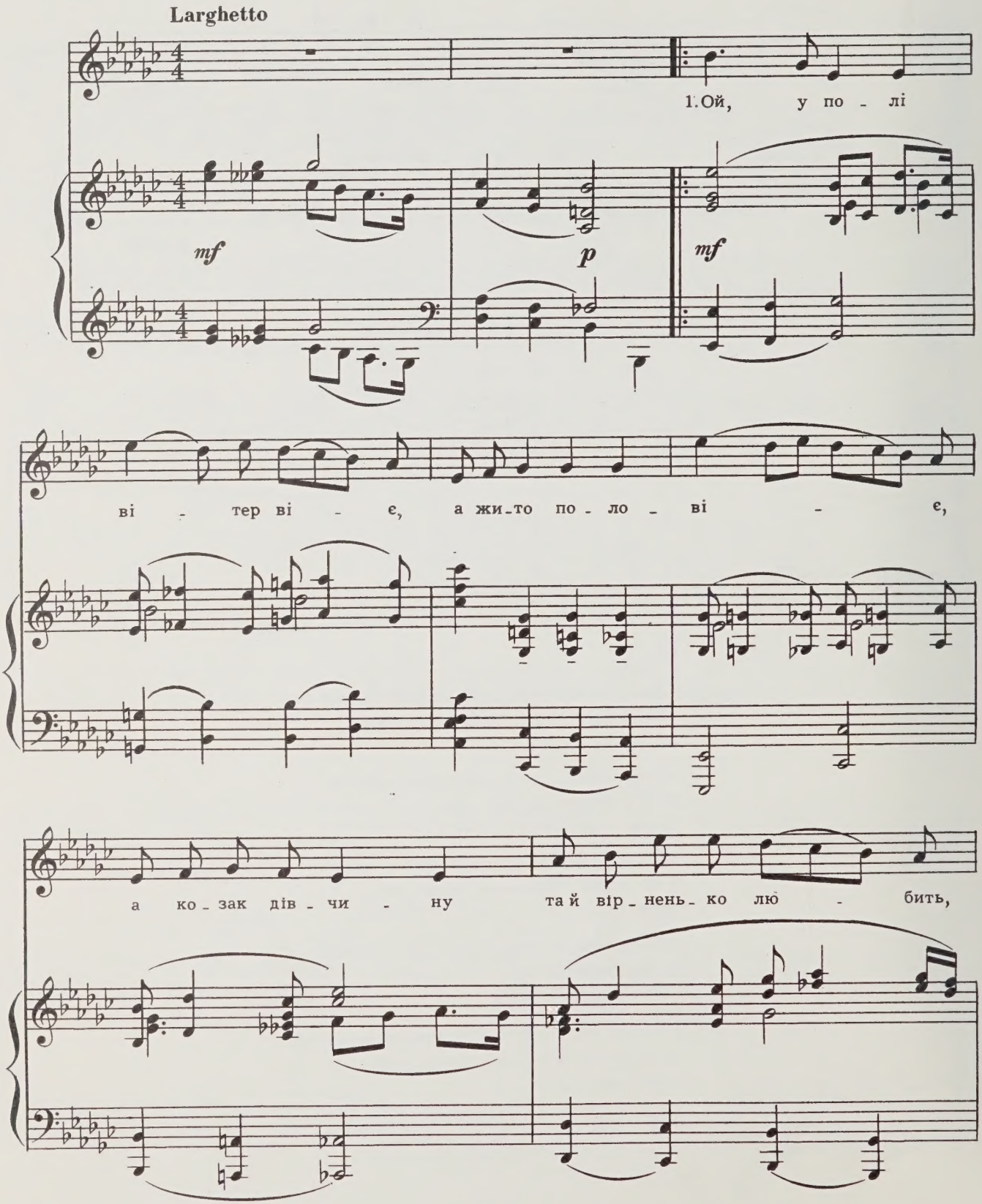

1. 2.

а за-нять не пос - мі - є.

mf

3.

// мис - лі?

dim.

pp

1. Ой,у полі вітер віє,
А жито поло віє,
А козак дівчину
та й вірненько любить,
А занять не посміє.

2. Сидить голуб на дубочку,
А голубка на груші.
Ой ти скажи, скажи,
серденько-дівчино,
А що в тебе на душі?

3. Сидить голуб на дубочку,
А голубка на вишні.
Ой, ти скажи, скажи,
серденько-дівчино,
А що в тебе на мислі?

с 5644 к

10. Ой, ходила дівчина бережком

Слова народні

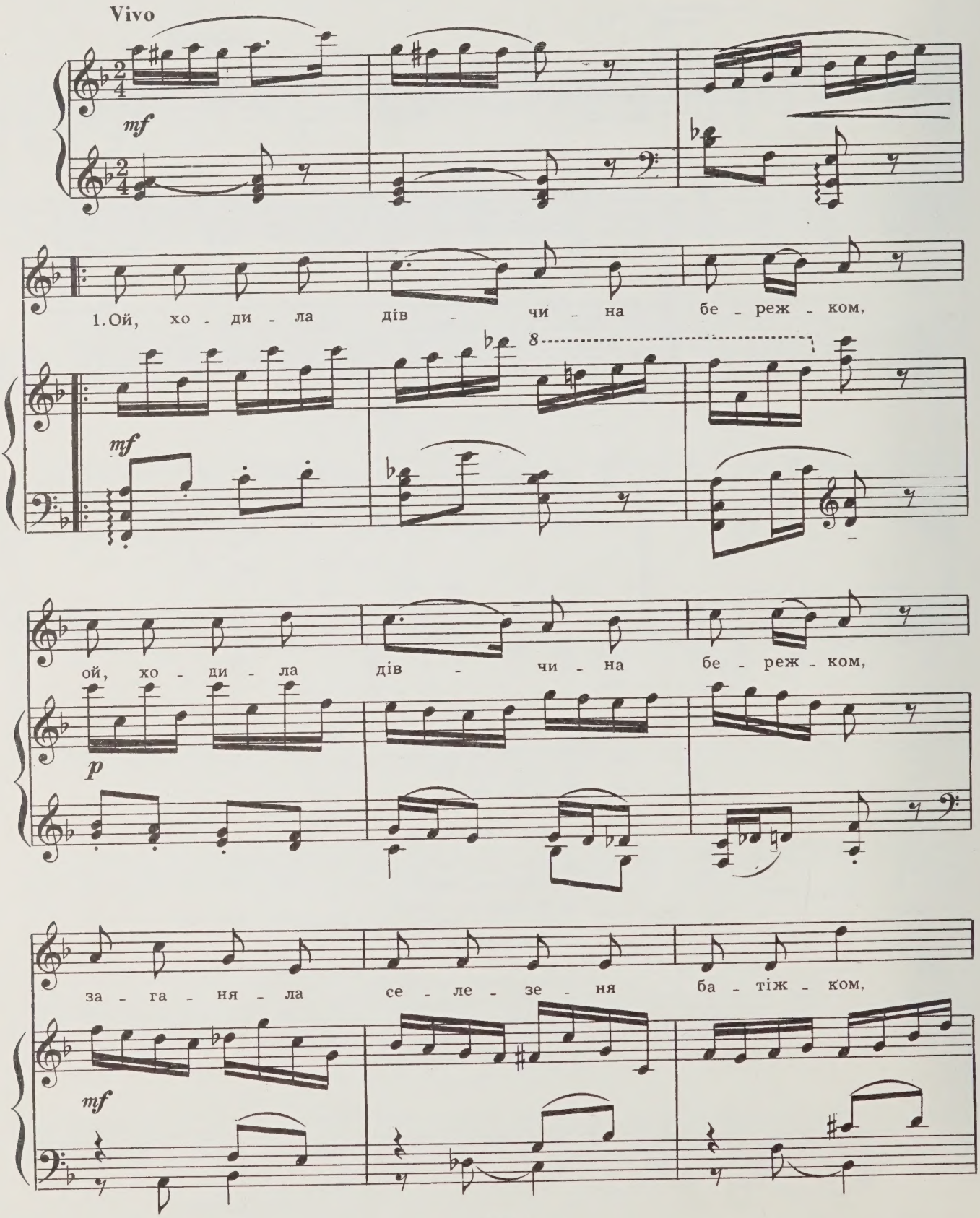

за - га - ня - ла се - ле - зе - ня ба - тіж - ком!

1.2.3. 4.

f

1. Ой, ходила дівчина бережком, *(2)*
Заганяла селезня батіжком: *(2)*

2. «Іди, іди, качуре, до дому, *(2)*
Продам тебе дідаві рудому». *(2)*

3. За три копи качура продала, *(2)*
А за копу дударика найняла. *(2)*

4. «Заграй мені, дударику, на дуду, *(2)*
Нехай же я своє горе забуду». *(2)*

11. Дивлюсь я на небо

Слова народні

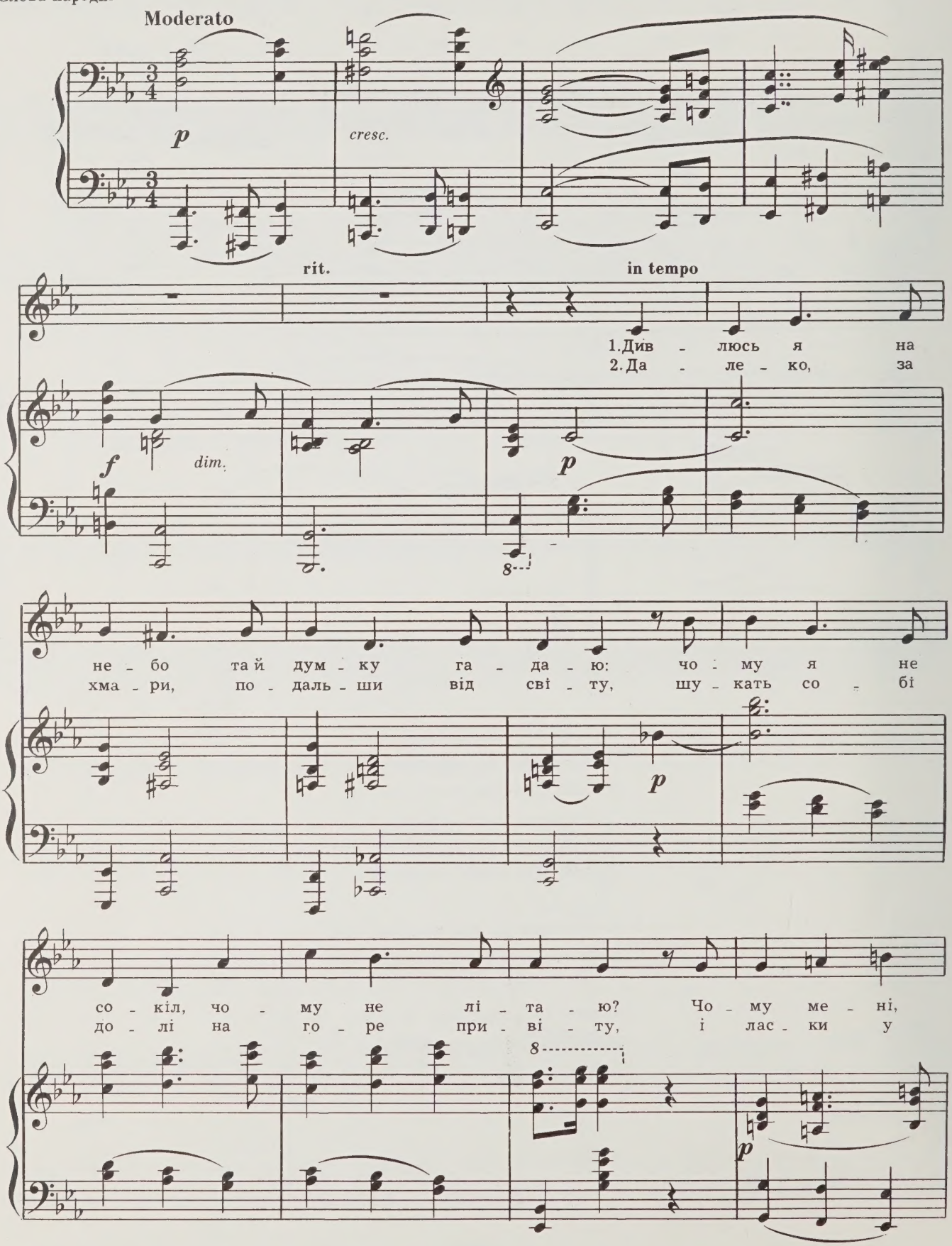

бо - же, ти крилець не дав? Я б - зем - лю по - ки - нув і в не - бо злі -
сон - ця, у зі - рок про - хать, і в сві - ті їх яс - нім се - бе по - ка

1. - тав. 2. // - зать. І лас - ки у сон - ця, у зі - рок про - хать. І

p

в сві - ті їх яс - нім се - бе по - ка - зать, і до - лі шу - кать!..

p

12. Ой, дівчино, шумить гай

Слова народні

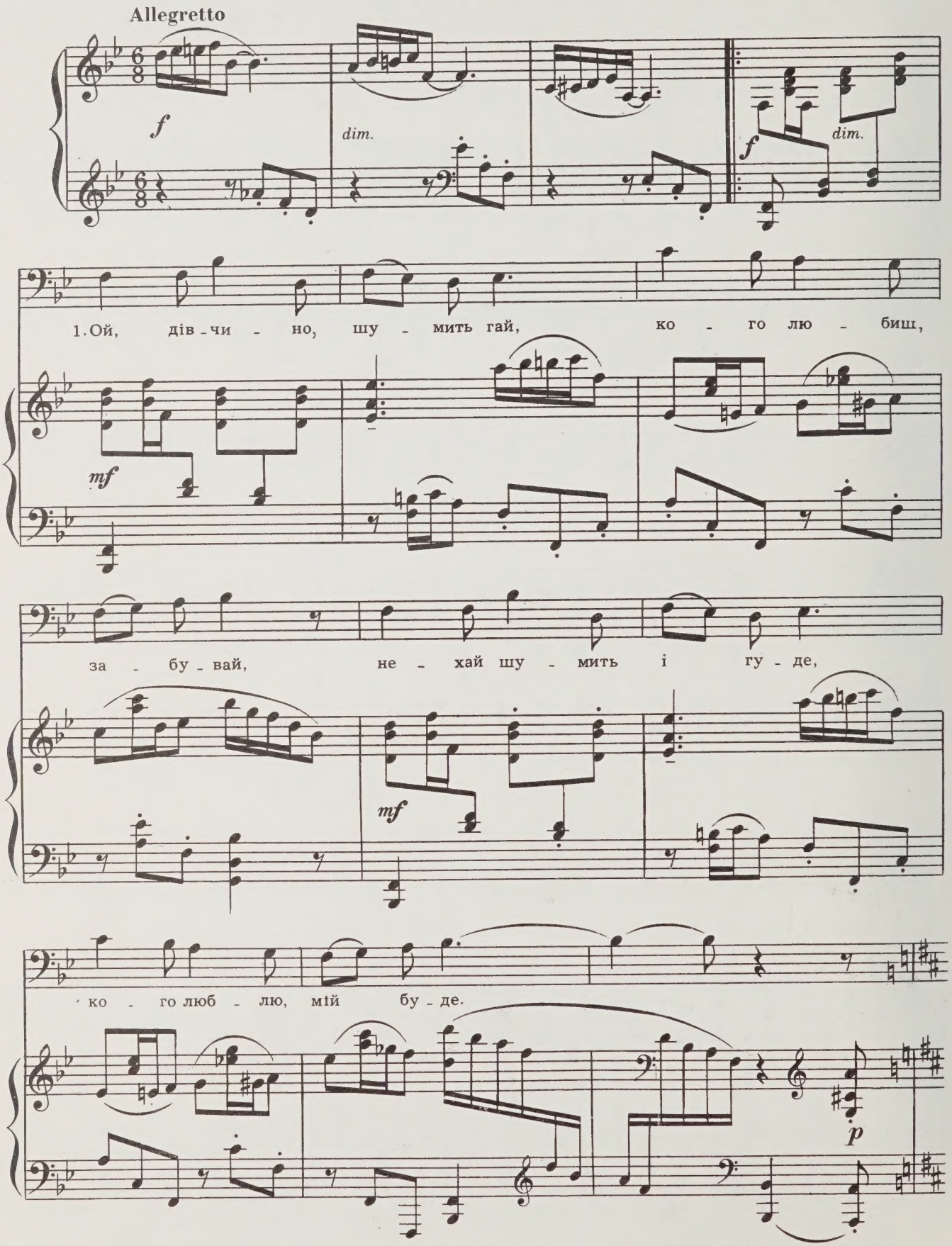

Ой, дів-чи-но, сер-це мо-є, чи пі-деш ти

mf *p*

за ме-не? Не пі-ду я за те-бе,—

p

не-ма ха-ти й у те-бе!

f *dim.*

Ой, дів-чи-но, шу-мить гай, ко-го лю-биш,

mf

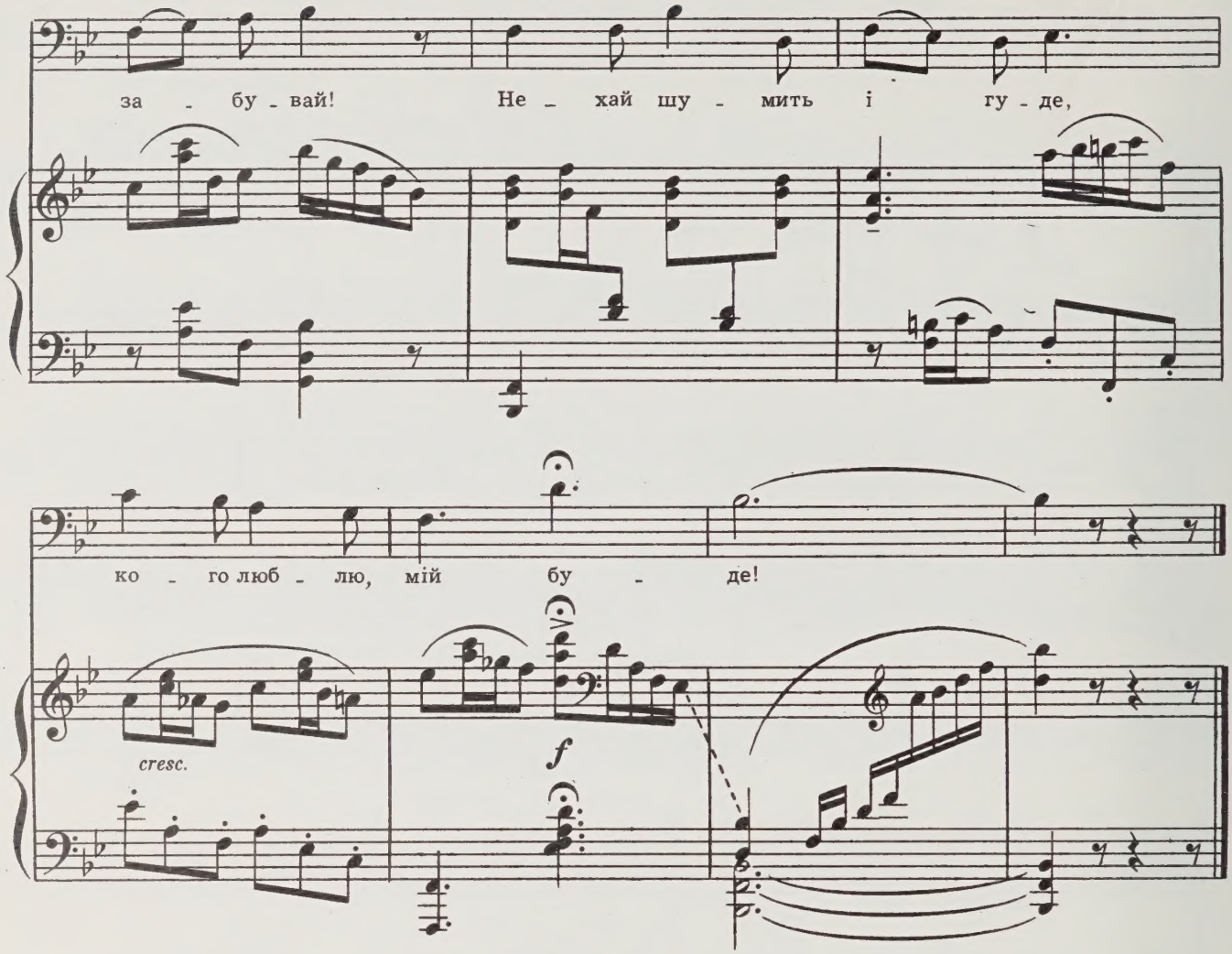

1. Ой, дівчино, шумить гай,
Кого любиш, забувай!

Нехай шумить і гуде,
Кого люблю, мій буде!

Ой, дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене?

Не піду я за тебе,—
Нема хати й у тебе!

2. Пійдем, серце, в чужую,
поки свою збудую.

Постав хату з лободи,
а в чужую не веди!

Чужа хата такая,
як свекруха лихая,

Хоч не лає, так бурчить,
а все вона не мовчить!

Ой, дівчино, шумить гай,
Кого любиш, забувай!

Нехай шумить і гуде,
Кого люблю, мій буде!

13. Чуєш, брате мій...

Слова народні

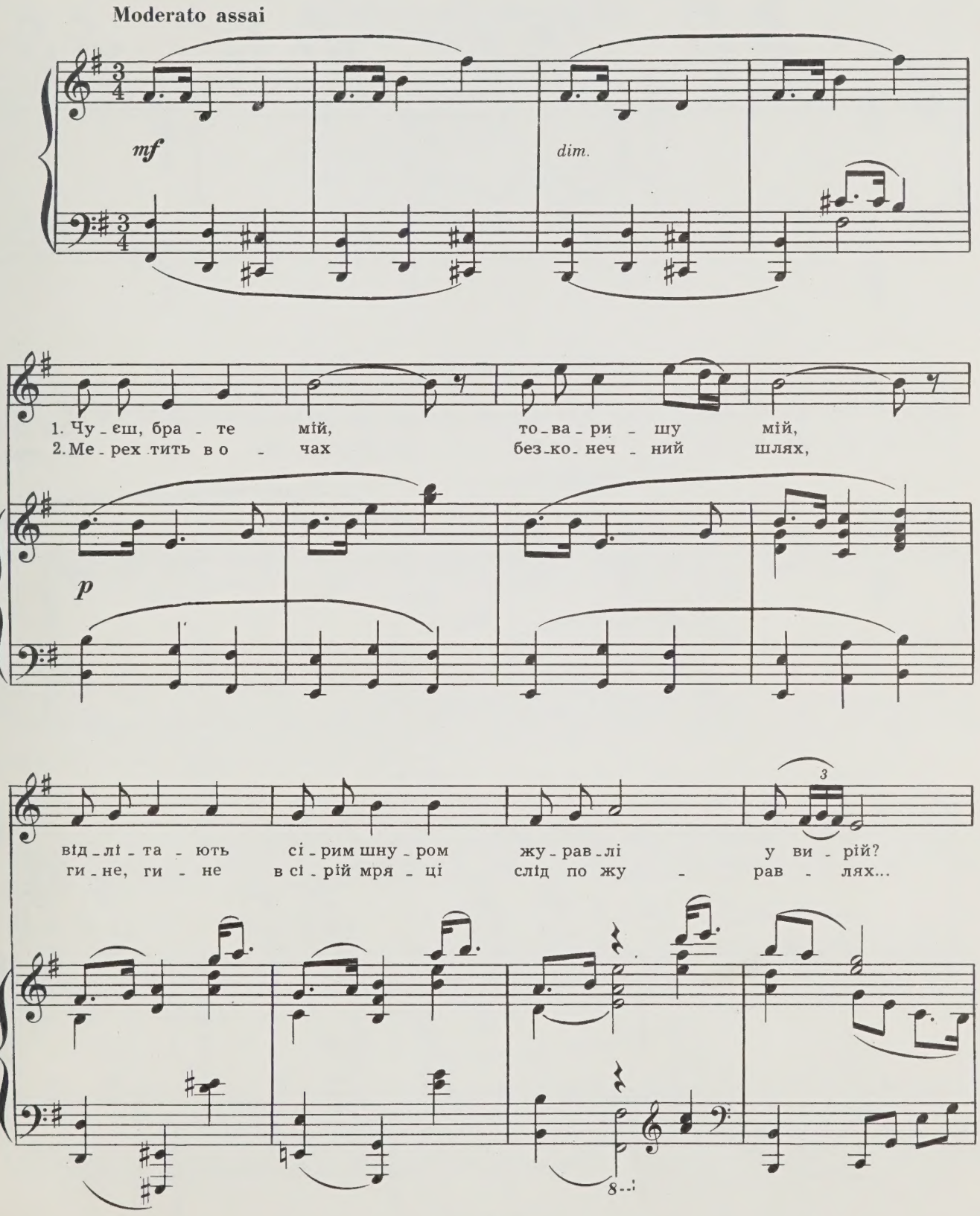

Кли-чуть: «Кру! Кру! Кру! В чу-жи-ні ум - ру!
Чу - ти: «Кру! Кру!

8

До-ки мо-ре пе-ре ле - чу, кри-лонь-ка зіт - ру, кри-лонь-

mp

1. 2.

-ка зіт - ру, кру, кру, кру!» // кру!»

pp *pp*

1. Чуєш,брате мій, товаришу мій,
відлітають, сірим шнуром
Журавлі у вирій?
Кличуть:«Кру! Кру! Кру! В чужині умру!
Доки море перелечу, крилонька зітру,
Крилонька зітру,—кру, кру, кру!»

2. Мерехтить в очах безконечний шлях,
гине, гине в сірій мряці
Слід по журавлях...
Чути: «Кру! Кру! Кру!
в чужині умру!
Доки море перелечу, крилонька зітру,
Крилонька зитру,—кру, кру, кру!»

Ой, у полі могила

Слова народні

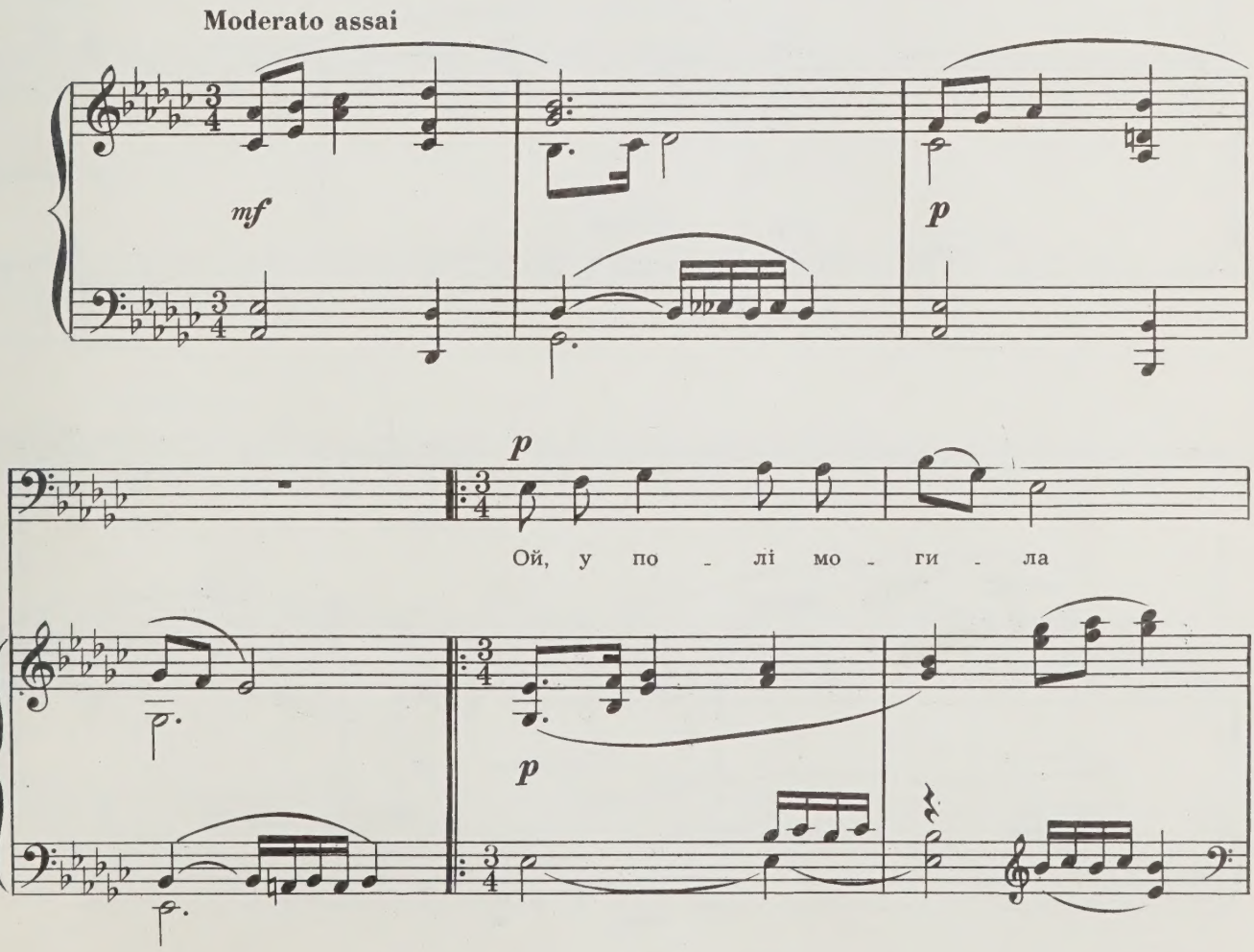

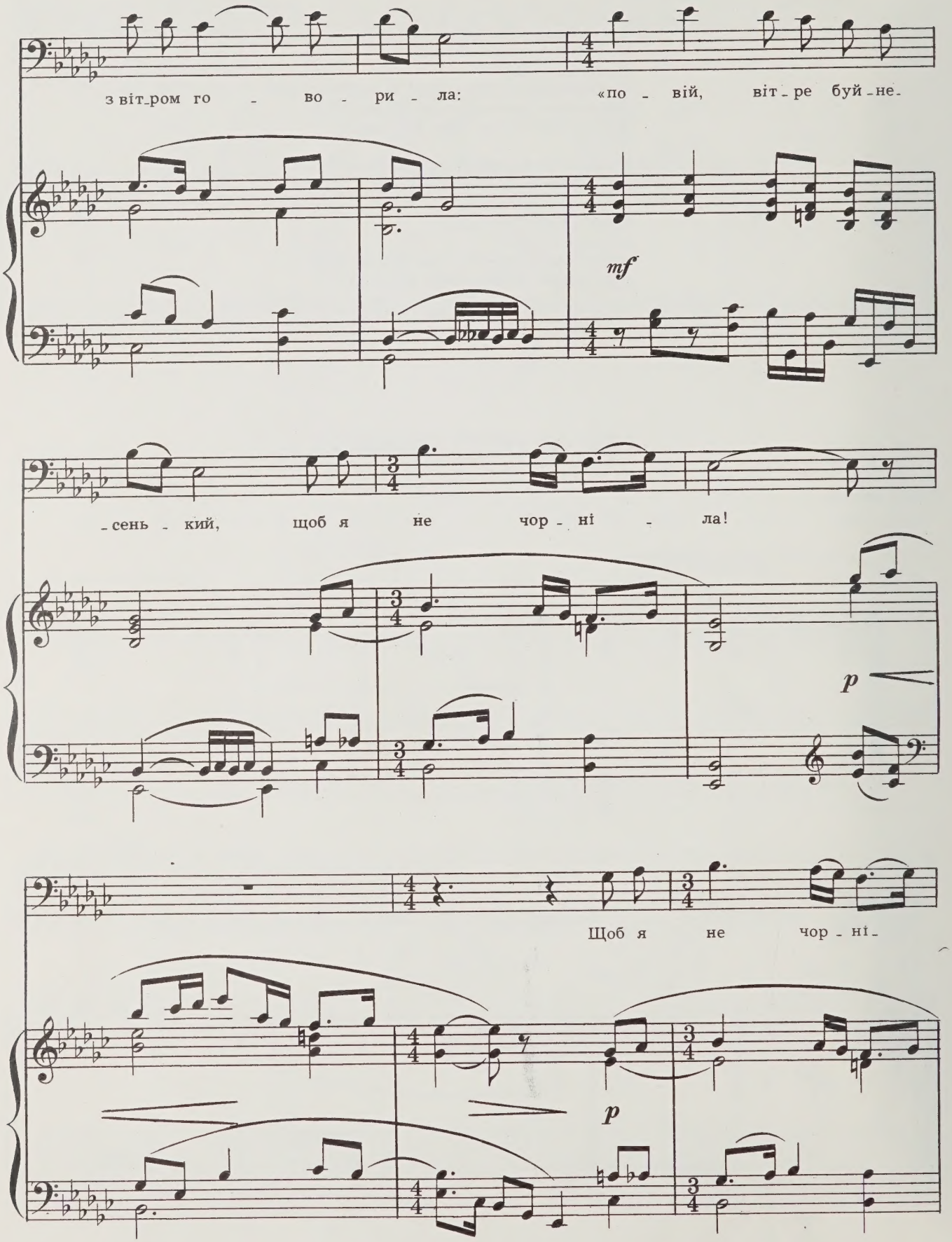
з віт-ром го - во - ри - ла: «по - вій, віт - ре буй - не-
mf
-сень - кий, щоб я не чор - ні - ла!
p
Щоб я не чор - ні-
p

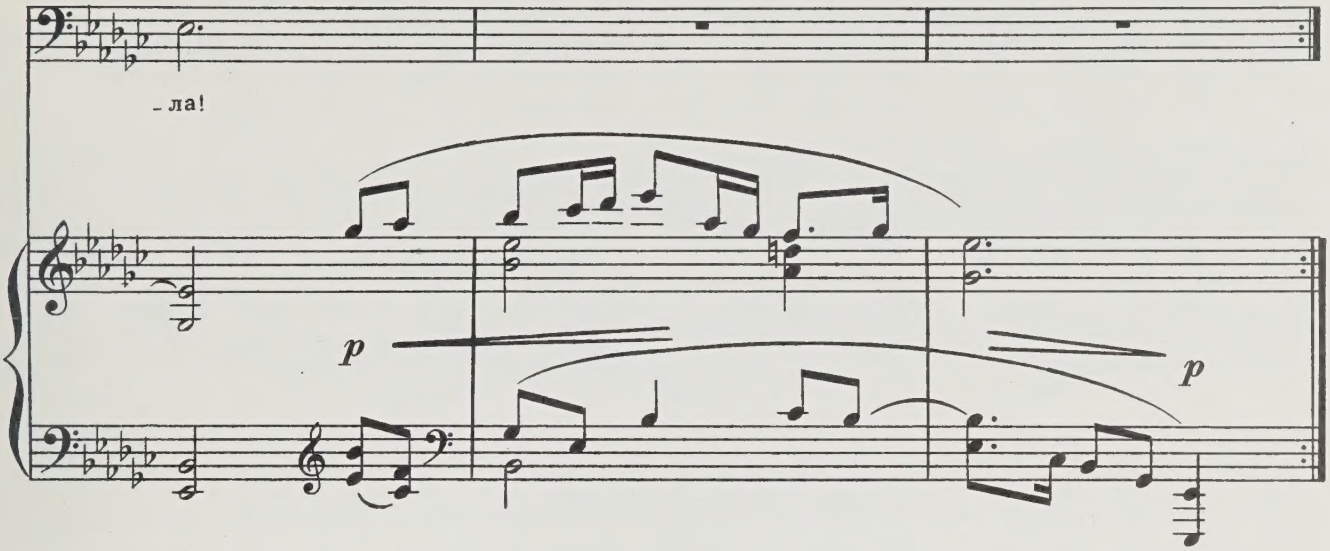

1. Ой, у полі могила з вітром говорила:
«Повій, вітре буйнесенький, щоб я не чорніла! } 2

2. Щоб я не чорніла, щоб я не марніла,
щоб по мені трава росла та ще й зеленіла.» } 2

3. І вітер не віє і сонце не гріє
Тільки в степу при дорозі трава зеленіє. } 2

15. Стара баба

Слова народні

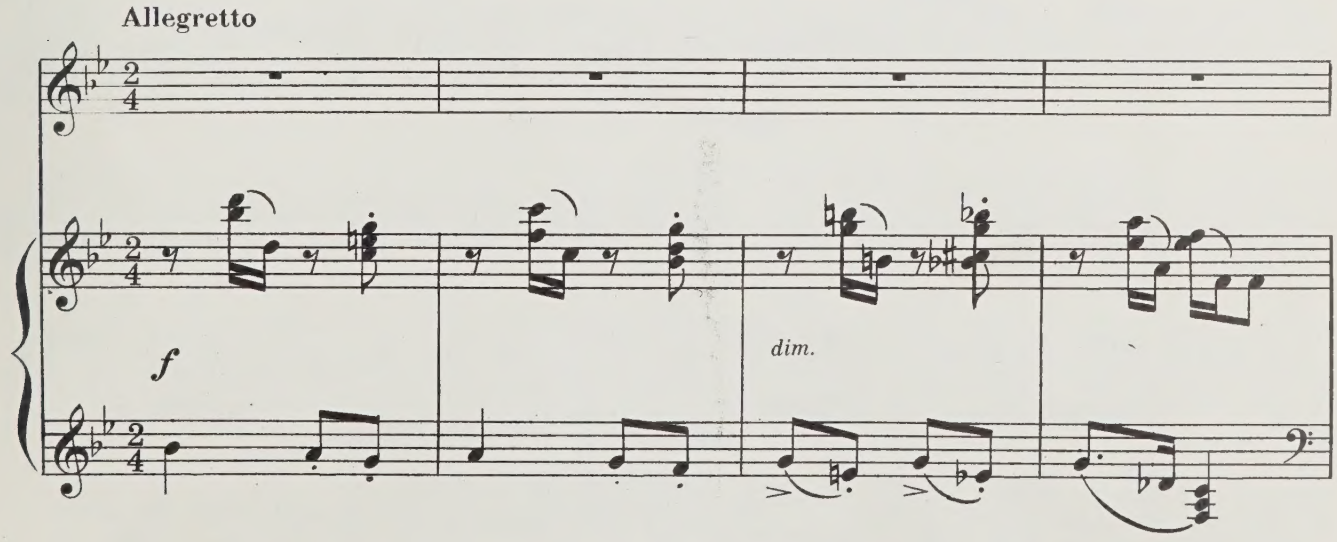

mf

На - га - да - лось ста - рій ба - бі мо - ло - до - ю бу - ти,

mf

за - ти - ка - ла на ня - міт - ку зе - ле - но - ї ру - ти

p

ру - то ж мо - я, ру - то ж мо - я, ру - то зе - ле - ненъ - ка,

8

8

mf

я ж ду-ма-ла, що я ста-ра, а я мо-ло-день-ка.

По-са-ди ла ста-ра ба-ба на при-піч-ку гу-са-ка,

са-ма піш-ла за во-ро-та та вда ри-ла го-па-ка!

I!

f

f

50 к.

СОДЕРЖАНИЕ

1. *Стоїть явір над водою.* Слова народные 2
2. *Пісня про комарика.* Слова народные 4
3. *Повій, вітре, на Вкраїну.* Стихи С. Руданьского 6
4. *Чом, чом не прийшов?* Слова народные 8
5. *Нагайка.* Слова народные 10
6. *Ти сказала: «Прийди, прийди...».* Слова народные 12
7. *Віє вітер, віє буйний...* Слова народные 15
8. *Дівка в сінях стояла.* Слова народные 18
9. *Ой, у полі вітер віє...* Слова народные 20
10. *Ой, ходила дівчина бережком.* Слова народные 22
11. *Дивлюсь я на небо.* Слова народные 24
12. *Ой дівчино, шумить гай.* Слова народные 26
13. *Чуєш, брате мій...* Слова народные 29
14. *Ой, у полі могила.* Слова народные 31
15. *Стара баба.* Слова народные 33

Москва
СОВЕТСКИЙ
КОМПОЗИТОР
1981

Константин Степанович Сорокин
УКРАИНСКИЕ НАРОДНЫЕ ПЕСНИ
для голоса и фортепиано

Редактор В. Кикта. Лит. редактор Д. Шевченко
Художник Л. Завадская. Худож. редактор Е. Шворак
Техн. редактор Е. Блюменталь. Корректор Н. Маковская

Подп. к печ. 3/III-81 г. Форм. бум. 60×90 1/8. Бумага офсетная № 1. Печать офсет.
Печ. л. 4,5. Уч.-изд. л. 4,92. Тираж 2900 экз. Изд. № 5644. Зак. 324. Цена 50 к.

Всесоюзное издательство «Советский композитор»,
103006, Москва, К-6, Садовая-Триумфальная ул., 14—12

Московская типография № 6 «Союзполиграфпрома» при Государственном комитете
СССР по делам издательств, полиграфии и книжной торговли, Москва 109088,
Южнопортовая ул., 24

$С\frac{90302-140}{082(02)-81}$ 106—81

© Издательство «Советский композитор», 1981 г.

AUG 21 1989

AE 16.8837

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

M
1620
S67
OP.77
1981
c.1
MUSI